

Pan
Dr inż. Jerzy Suchański
Senator RP
Przewodniczący Parlamentarnego Zespołu
ds. Restrukturyzacji Energetyki
Warszawa

Szanowny Panie Senatorze,

Zwracamy się do Pana z uprzejmą prośbą o pomoc w przekazaniu Władzom RP naszego stanowiska w ważnej i pilnej sprawie dotyczącej restrukturyzacji elektroenergetyki polskiej. Uważamy bowiem za konieczne wprowadzenie istotnych zmian do projektu „**Programu realizacji polityki właścicielskiej Ministra Skarbu Państwa w odniesieniu do sektora elektroenergetycznego**”. Projekt ten budzi szereg zastrzeżeń zgłaszanych przez ekspertów ze środowiska pracowników naukowych, zajmujących się energetyką. Powoduje on również liczne kontrowersje wśród załóg pracowniczych, występujących przeciwko prywatyzacji np. w elektrowniach Kozłice i Ostrołęka oraz w kopalni węgla brunatnego Bełchatów i w elektrowni Bełchatów.

Program określający realizację polityki właścicielskiej wobec sektora elektroenergetycznego w Polsce jest bardzo potrzebny. Jednak ze względu na jego znaczenie dla reformy elektroenergetyki oraz wpływu na konkurencyjność polskich przedsiębiorstw energetycznych we wspólnym europejskim rynku energii elektrycznej konieczna jest szersza dyskusja nad tym programem z gronem ekspertów, kadry zarządzającej i załogami przedsiębiorstw, które będą realizować ten program.

Do głównych elementów programu, które budzą nasze zastrzeżenia i wymagają skorygowania, należy zaliczyć następujące sprawy:

- 1) W programie nie przewidziano działań prowadzących do utworzenia silnych krajowych koncernów energetycznych, takich jakie operują na rynku europejskim, mimo że potencjał polskiej energetyki stwarza takie możliwości.
- 2) Proponowany model sprzedaży przedsiębiorstw elektroenergetycznych wpłynie negatywnie na polskie przedsiębiorstwa produkujące i świadczące usługi na rzecz energetyki. Jak wykazuje doświadczenie, inwestorzy zagraniczni korzystają z dostaw i usług przedsiębiorstw ze swoich krajów, a nie z polskiego zaplecza przemysłowo-usługowego energetyki, co prowadzi do dalszego wzrostu bezrobocia. Pomijane są również krajowe ośrodki naukowo-badawcze.
- 3) Proponowany w programie rodzaj prywatyzacji może doprowadzić do niedostatecznego rozwoju podsystemu wytwórczego i związanego z tym deficytu mocy w polskim systemie elektroenergetycznym, a następnie do znacznego wzrostu cen energii elektrycznej. Konsekwencje braku mocy wytwórczych możemy obecnie obserwować w Skandynawii, gdzie nastąpił znaczny wzrost cen energii. Podobne wnioski wynikają z kryzysu energetycznego w Kalifornii.
- 4) Sprzedaż większościowych udziałów (do 85%) w przedsiębiorstwach elektroenergetycznych uniemożliwi polskim władzom państwowym wywieranie realnego wpływu na bezpieczeństwo energetyczne Państwa, za które są odpowiedzialne.

- 5) Proponowany program nie jest spójny i nie zawiera docelowego modelu elektroenergetyki, którego środowisko energetyków domaga się od dawna.
- 6) W żadnym kraju Unii Europejskiej nie było takiego modelu prywatyzacji, jaki jest realizowany w Polsce. W krajach Unii Europejskiej nie ma zgody politycznej ani społecznej na daleko idącą prywatyzację i utratę kontroli nad strategicznym sektorem elektroenergetycznym. Podobny do naszego model sprzedaży przedsiębiorstw elektroenergetycznych zastosowano na Węgrzech; obecnie jest on powszechnie oceniany negatywnie jako błędny i szkodliwy dla gospodarki narodowej.
- 7) Brak jest nadal aktualnej, nowoczesnej strategii energetycznej dla Polski, o której opracowanie dopominają się środowiska energetyków, zarówno pracowników naukowych, jak i praktyków zajmujących się elektroenergetyką. Wiąże się to z brakiem aktualizacji założeń polityki energetycznej Polski do roku 2020.

Polska elektroenergetyka wymaga restrukturyzacji i prywatyzacji, ale według modeli sprawdzonych w Unii Europejskiej. W naszym przekonaniu elektroenergetyka polska powinna być prywatyzowana podobnie jak np. w Niemczech i w Hiszpanii. W prywatyzacji elektroenergetyki mogłyby również uczestniczyć polskie fundusze emerytalne, inne polskie i międzynarodowe instytucje finansowe oraz samorządy terytorialne i społeczeństwo.

Środowisko elektroenergetyczne chce być dla administracji państwowej partnerem pomagającym w tworzeniu i realizacji programu, a nie przedmiotem podlegającym działaniu nie zawsze dobrze przygotowanych programów. Komitet Problemów Energetyki PAN zgłasza więc gotowość do współdziałania przy opracowywaniu strategii rozwoju elektroenergetyki w Polsce przez niezależny zespół ekspertów. W jego skład mogą wejść również specjaliści, którzy uczestniczyli w prywatyzacji energetyki w różnych krajach świata.

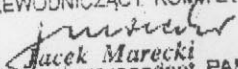
Właściwy model prywatyzacji umożliwi polskiej elektroenergetyce udział w europejskim rynku energii ze wszystkimi korzyściami wynikającymi dla gospodarki narodowej. Jesteśmy przekonani, że uzyska on znaczące poparcie opinii publicznej i środowiska energetyków, co miałyby dodatkowe pozytywne znaczenie dla wyniku referendum akcesyjnego do Unii Europejskiej.

Z wyrazami szacunku

przewodniczący i członkowie Komitetu Problemów Energetyki
przy Prezydium Polskiej Akademii Nauk:

Jacek Marecki (Gdańsk), Zdzisław Celiński (Warszawa),
Tadeusz Chmielniak (Gliwice), Marek Jaczewski (Warszawa),
Janusz Lewandowski (Warszawa), Jacek Malko (Wrocław),
Jarosław Mikielewicz (Gdańsk), Maciej Pawlik (Łódź),
Janusz Rakowski (Warszawa), Aleksander Weron (Wrocław),
Bolesław Zaporowski (Poznań), Andrzej Ziębik (Gliwice)

PS. Oczekujemy na kontakt z przedstawicielami naszego Komitetu za pośrednictwem Izby Gospodarczej Energetyki i Ochrony Środowiska w Warszawie, ul. Krucza 6/14, tel. 621-65-72, fax: 628-78-38, e-mail: igeos@energoprojekt.pl

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

Jacek Marecki
Członek korespondent PAN